

Se dženšnišim Szeniu wuczi nas našch luby Knes Jezus Krystus, wschitkich, kak so my bežobu sadžeržecz a kšesčijanste žiwjenje wesž dyrbinny. Pšchetož dnyž my šmy wjerjazi počzeli bydž, a to Meno mamy, so kšesčijenjo rjekamy, kiž pšches teho Knesa Krystuša wot Rječow, Ššmerczje a šchitkeho Nesboža wumoženi šmy, da tejšch dyrbi potom jene nowe žiwjenje na to pšhindž, so my to czinimy, šhto won wot nas žada. Tajke nowe žiwjenje wopšchimne ton Knes do tych njekotrych Ššlowow, dnyž praji: Bydžče šmjelni, jako tejšch wasch Wotžecz šmjelny je.

My chzemy šebi tehodla prjortk štajecz:

Hexempel teje Ššmjelnošzje našcheho nebeškkeho Wotža.

- I. So my po jeho Ššrempļu pšhecžiwu Pšhecželam a Nepshecželam šmjelni bydž dyrbinny,
- II. So won nam ša našchu mašu a cžas šmu Ššmjelnošz šwoju wječnu a nedogruntowanu Ššmjelnošz wopokafacz chze.

Kojdy pak derje wje, šhto šmjelny ššlowek rjeka, menujžy, tajki, kiž ššwojemu Blischemu pšhecželnej a lubošnej Wutroby je, a Ššobucžerpenje šnim ma, a šo po jeho Nusu, a Nesbožu, nech wone nastupa jeho Dušchu, aby Čžjeko Čžesz aby Kubto, šwjeru hohrje bere, a šebi tak da šš Wutrobi hieč, so šebi myšli, kak by jemu pomhacz moš. Wopokaze tejšch to we Šškutku, a je ššŁoschtom a rad czini.

Tajku Wutrobu, praji ton Knes dyrbicze wy pšhecžiwu kojdemu mjecz. So by wascha Ššmjelnošz nebyta njedže tajka, kajž tych Nješchnikow a Žtonikow je, cži tejšch bežobu Ššmjelnošz wopokafaju, (kajž Krystus mašy Rušk predy teho Szenia praji) jedyn lubuje teho druhoho, jedyn wopokafe temu druhemu Dobrotu a Pšhecželstwo, poshecžuje šebi bežobu: jeno pak so šebi bežobu namakaju. To pak je žadwawa Ššmjelnošz, kiž tehodla Dobrotu wopokafe, so by šažo njeshčo dobre aby ššepsche ša to dostata. My pak, jeli so chzemy kšesčijenjo bydž, dyrbinny šmjelni bydž, kajž našch Wotžecz wššebesch: niž jeno pšhecžiwu tym, kotšž našchi Pšhecželjo šu; ale pšhecžiwu kojdemu, tejšch pšhecžiwu tym, kiž nas hidža a pšhesčjehaju, wot kotrych šo nam šda, so hodni nešku, so bychmy dobre Ššlowo šnim porječzeli. Kajž tejšch ššonimy, so to jara cžeschžje dže.

Ši, praja woni, ton Paduch, won je mi to a to cziniš, ja šchu jeho Nusu jara derje šnaju; dyrbjat ja temu pomhacz? Ja bych radšišcho widžik, so bychu jeho Ššchi šezrate! Tak naš našcha Natura ššajnje ššajkejš ššibakškej Ššmjelnošzje wabi, kiž jeno na našchich dobrnych Łowarschow dže, kotšž jo ššami džerža, ššymy druhimi, pak woni nicžo cžinicž nišmaju. Tak pak Krystus tudy nemješ, ale, dnyž was runje wasch Blišchi ššješczim rošnjewat je, lajdaječe, jeli so kšesčijenjo chzeče bydž, so byščeče šmjelni byli a žwar tak šmjelni, kajž wasch Wot